

MLADOST

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. ☐ Celoletna naročnina znaša 2 K, posamezne številke po 10 vin. ☐ ☐ ☐ ☐
Uredništvo: Fr. Terseglav, Ljubljana (Katol. tiskarna). ☐ ☐ ☐ ☐
Upravništvo: Lud. Tomažič, Ljubljana (Katol. tiskarna).

Št. 19.

V Ljubljani, dne 23. oktobra 1909.

Letnik II.

Naši cilji in vzori.

Sokolstvo.

Že večkrat smo imeli priliko povdarjati, da je slovensko Sokolstvo daleč izgrešilo svoj cilj, katerega je postavil vsemu slovanskemu Sokolstvu njega ustanovitelj M. Tyrš. Slovensko Sokolstvo je postalo privesek propadajoče liberalne stranke in s tem izkopalo samo sebi grob. Prav nič nas ne straši, da se skuša slovensko Sokolstvo ravno v zadnjem času pomladiti in poživeti in da ustanavlja prav pridno nova društva. Prav nič nas to ne straši! Zato ne, ker so ravno ta nova društva ustanovljena tudi v kalnem toku političnih strasti, v katerem gineva celo slovensko Sokolstvo. Ne rodeva jih potreba, ne navdušenje, ne ljubezen do stvari same, temveč slovenska Sokolska društva so rojena in vzgojevana po tisti slovenski politični stranki, ki je ravno v zadnjem času izigrala in sicer prav žalostno izigrala svojo vlogo med slovenskim narodom. Od umirajočih mater rojena deteta pa nimajo v sebi življenske moči!

Poglejmo, kakšne nauke daje M. Tyrš Sokolstvu ravno glede političnih strank.*

„Sokolstvo je nad strankami in služi vsemu narodu. Ne more in tudi ne sme posegati v politične strankarske spore, kajti povzneseno je nad dnevnimi in časovnimi vprašanji, o katerih se mnenja in nazoni preminjajo, da, naravnost prevračajo v teku časa. („Sokolstvo ni premenljiva dnevna moda, temveč važna naloga“, Tyrš).“

„Politični boji morajo sicer biti izključeni izmed nas, toda različnost političnega naziranja in prepričanja ne mora nikdar biti vzrok, da bi koga izključevali iz naših vrst — s pridržkom, da ne stremi za prevratnimi cilji in nasprotnimi našemu programu (idejnemu in narodnemu). Saj branimo svobodo in prostost!“

Tako, bratje! Sedaj pa pogledajte, kako pa delajo v resnici Sokoli. Kako oni razumevajo svobodo in prostost? V vsakem odseku imate priliko občudovati (da občudovati!) podivjanost in surovost ljudi Sokolov, ki hočejo pripadati organizaciji, ki si je zapisala na svoj prapor, da brani svobodo in prostost. Če pa bi vam bila dana prilika, da bi mogli prečitati vse na-

* Povzeto iz „Slovenskega Sokola“ št. 9. leta VI.

Povest telovadca.

Piše telovadec.

I.

Ne spominjam se več dobro; toliko vem, da je bilo neko nedeljo. Vsa narava je bila prenovljena, bujno cvetje je pozdravljalo vesele popotnike ob cesti, škrjanček se je dvigal ter pel Bogu v čast. Lahen vetrič je pripogibal glavice ponosnih travniških penuš. Vse se je veselilo. Radostnega obraza so hiteli ljudje gori in doli po cesti. Takega mrgolenja nisem še prej nikdar videl na vaških ulicah. Kaj je vendar to? Slišal sem sicer že prejšnjega dne, da pridejo telovadci, toda imel nisem nobenega pojma o njih. Zato tudi nisem občutil tistega nestrpnega pričakovanja, kakor sem ga opazil pri drugih. Iz oči jim je žarelo veselje, ko so zagledali trumo telovadcev v slikoviti uniformi. Zdelo se mi je, da se zemlja potresa pod njihovimi koraki. Spremljal sem jih z očmi, dokler niso zginili v preveliki množici. Vse se je vršilo svečanostno. Toda to je bil šele začetek. Popoldan je bila telovadba. Že zjutraj, takoj po maši

sem začuden opazoval različno orodje, ki je bilo pripravljeno za telovadce. Z nestrpnostjo sem pričakoval popoldneva. Celu uro sem prej prišel ter čakal prihoda telovadcev. Dolgo, dolgo sem čakal.

Končno sem vendar zagledal mladeniča, ozrl se je po ljudeh; potem pa z vzišenim glasom zapovedal in cela vrsta mladeničev se je zazibala kakor klasje, kadar vetrič zaveje. Odrevenel sem nad to izurjenostjo, tako spretno so se obračali. Samo ena beseda in zganila se je cela vrsta ter zopet obstala kakor stena.

Razvrstili so se v več vrst. Jaz sem bil najbližje drogu. Opazoval sem z nekim svetim strahom vsakega telovadca. Kaj sem občutil tedaj?! Da bi vam mogel opisati vse moje občutke in želje! Kakor sanje so mi ostale še v spominu. Toda bile so neizbrisne, nepozabne sanje. Kako živo mi je v spominu oni mladenič, ki je prvi telovadil na drogu! Kako ponosno je prikorakel pod drog?! Ozrl se je na nas, ah zdel sem se tako majhen proti njemu. Še en trenutek, in kakor bi mignil, stal je na rokah

pade, ki prihajajo iz sokolskih vrst v nasprotnem časopisju na naše pristaše, potem šele bi prav spoznali, kako blatijo, kako zaničujejo ti ljudje svoja načela, ki bi jim morala biti sveta!

Poslušajmo dalje!

„Poklicani smo, ohranjati svoj narod pri tisti vsestranski čilosti ter trajni in čvrsti moči, pri zdravju telesnem, duševnem in nravnem, ki ne dovoljuje, da bi se pokazalo kakšno izprijenje in tako kakšen zastanek, kakšno nazadnjaštvo, ta najhujši, da morilni zločin, storjen narodom.“

„Nobene nemarnosti, lenosti in omrzlosti! Sicer bi bili same karikature; potvare tega, kar moramo biti.“ Tyrš.

Vprašamo: ali se pravi ohranjati narod pri tisti vsestranski čilosti ter trajni in čvrsti moči, pri zdravju telesnem, duševnem in nravnem, ki ne dovoljuje, da bi se pokazalo kakšno izprijenje; ali se pravi tako delati, ako se v sokolskih vrstah sistematično zastruplja mladina na prireditvah, ki trajajo cele noči? Ali se pravi narod ohranjati, ako se vceplja v srcu mladine strup sovraštva, strup umazane strasti, strup izdajstva nad lastnimi brati? Ali se pravi narod ohranjati pri telesnem, duševnem in nravnem zdravju, ako se mu kažejo gnusne strasti kot vzvišeni cilji, ako se mu da v roke kamenje, s katerim naj pobija brata, ki misli in čuti drugače kot on? Ali ni to najhujše izprijenje, ako se organizira mladina za kravale in poboje, za tatvine in zasramovanje, za žaljenje in zaničevanje?

Odgovorite, slovenski bratje Sokoli!

Ne morete? Pa poslušajte dalje, kaj pravi vaš učitelj:

„Ne more zatorej biti naš namen, da bi v sokolskih vrstah jačili in razvneli strasti in boje posameznih stanov in da bi društva kot

taka zavzemala gotovo strankarsko stališče. Nasprotno, hočemo jih vzajemno približevati in zbliževati.“

„Ves svet je v današnjih razmerah pozorišče bojev, upehajočih telo in utrujajočih dušo, naj bo torej tu vsaj eno mesto, kjer bi borilci nahajali nekoliko miru, oddiha in ljubezni. In to mesto bodite naše telovadnice, zbirajoče poštene in zavedne duše češke (slovenske).“

Da, tako bi moralo biti! V resnici je ravno nasprotno. Sokolske telovadnice, nekdanji ognjišča domorodne ljubavi, so postale sedaj ognjišča najhujših strasti. Strasti sovraštva in jeze in še hujšega. In ljubezen? Kje je vaša ljubezen do naroda, ako pustite, da načeljuje in vodi vaše vrste močje, ki prodajajo slovensko last tujcu? Kje je vaša ljubezen do naroda, ako mirno pustite na čelu vaših vrst močje, ki so se vezali s pogodbami z najhujšim sovražnikom naroda, z Nemci? Kje je ljubezen do vaših bratov, ako mirno gledate, da delajo ti zlo sebi in narodu? Ker nimate te ljubezni, zato ste postali nemarni, leni in omrzeli... same karikature, potvare tega, kar bi morali biti.“

Pa še naprej!

„Sokolstvo ne pozna razločka stanov niti ne razredov, kajti hoče popolno enakost. In to ne samo v telovadnici, ampak tudi zunaj nje.

Ono smatra vse člane za enake in slobodne pripadnike naroda (zato je češko sokolstvo tudi manifestiralo l. 1906. za splošno in enako in neposredno volilno pravico), zakaj njegovo načelo je enakost, prostost, bratstvo. Med Sokoli mora biti enako spoštovan in cenjen delavec, kakor uradnik, revež kakor bogataš, proletarec kakor inteligent. Tako! Bratje Sokoli, ki niste niti uradniki, niti doktorji, niti bogataši, niti inteligenti, pogledajte po vaših vrstah,

na drogu, sapo sem zadrževal v prsih, niti dihati si nisem upal, še en trenutek, vzduh je zasičal, v velikem kolebu se je zavrtel enkrat, dvakrat okoli droga, kakor lahko pero. Verjel nisem svojim očem, zdelo se je nekaj nadčloveškega.

Od onega časa sem taval zamišljen po livadah. Ogibal sem se tovarišev, najraje sem bil sam. Sanjal sem vedno le o onem mladeniču. Želja in hrepenenje se je porajalo v mojem srcu in mojih prsih. Kolikokrat sem gledal v sanjah samega sebe med onimi telovadci! Želje v srcu skrite so postajale vedno večje, toda udeležiti se niso mogle. Zdelo se mi je nekaj nedosegljivega. Kadar sem se na paši vzbudil iz taci sladkih sanj, sem se jezil sam nad seboj, kajti zdelo se mi je vse to ravnotako, kakor bi zidal gradove v oblake.

En dan in izpremenil je moje življenje. Prej razposajen fantič, sem postal otožen. Za družbo nisem maral. Tovarišev sem se ogibal in iskal primerne prostora, kjer sem vedel, da bom na varnem pred drugimi. Tam v samotni sem se vdajal svojim željam, tam sem premišljeval o

izurjenih telovadcih. In koliko časa je to trajalo?!

Ko sem se vračal neke nedelje zatopljen v misli domov, zaslišim kar naenkrat besedo „telovadba“. Ozrl sem se na okrog, zagledal sem za seboj tropo fantov, ki so se pogovarjali, kako bi ustanovili telovadbo. Vzradostilo se je moje srce. Od tedaj sem prisluškoval vedno in povsod, mogoče izpregovori zopet kdo ono besedo. Nisem čakal dolgo. Zbrali so se mladeniči v izobraževalnem društvu, tudi jaz sem se stisnil v kot ter pričakoval izida. Domenili so se, da ustanove telovadni odsek ter da začnejo takoj prihodnjo nedeljo s telovadbo, kajti imeli so tudi že vadiatelja, ki je prišel iz mesta, kjer se je pričel telovadbe. Kar je mene posebno veselilo, je bilo, da so ustanovili dve vrsti. Izpolnila se je moja želja v vsem obsegu. Takoj sem pristopil k telovadcu in s ponosom sem hodil po vasi, ponosen na to, da sem tudi jaz telovadec.

Novo življenje se je pričelo za vso vas, posebno za nas mladeniče. S kakim navdušenjem smo obiskovali telovadbo, se ne da opisati. Večkrat so nas doma ozmerjali, ker smo ušli od

kako se uvažuje to načelo enakosti, prostosti in bratstva! Marsikdo izmed vas je nad to enakostjo in bratstvom stiskal pesti v onemogli jezi, ko je spoznal, da je vašim voditeljem to samo mamljiva fraza, dobrodošla takrat, kadar potrebuje stranka, ki ji pripadate, parade in živijo-klicev. Ali mar ni tako? Češko sokolstvo je l. 1906. manifestiralo za splošno in enako volivno pravico. Dobro! Kaj pa so storili vaši voditelji, voditelji stranke, kateri pripadate v tej zadevi v državnem in deželnem zboru? Metali so kamenje na može, ki so šli v boj za te pravice, potem so pa oblekli rudeče srajce in vi ste jim klicali „živijo“ in „Na zdar“.

Ker je tako v resnici, zato ste samo „karikature, potvare tega, ker bi morali biti“!

Povedali pa tega nismo radi vas, temveč radi naših bratov, katere vi zaničujete in zasramujete. Povedali smo jim zato, da vam vsak čas lahko vržejo v obraz te očitke. Zlasti pa tedaj, kadar boste zopet kričali o svobodi, o ljubezni do naroda in domovine in pa o bratstvu. Govorili pa bomo še!

Telovadba.

O pomenu in nalogah predtelovadcev.

Že zadnjič smo omenili, naj vaditelji tudi čitajo knjige tehnične vsebine; v vsaki taki knjigi naj se spoznajo. Rekli smo, da bo edino le takemu predtelovadcu mogoče po lastnem razumu pridobiti si vaj, ki bodo najbolj odgovarjale zmožnostim telovadcev v njegovi vrsti.

Le takemu vaditelju bo mogoče napraviti telovadbo mikavno in tudi napredujočo, če bo

vaje po lastnem razumu tako urejeval, da bodo članom posamezne vrste najbolj prikladne.

V telovadni uri se predpisujejo predtelovadcu razne naloge; pred vsem pa ta, da mu je vedno pred očmi: kar pokaže, kar stori, naj bo vzorno narejeno, on naj bo za vzgled.

Vsak predtelovadec naj bo točno na mestu v telovadnici. Nadzoruje naj pripravo orodja, ureditev istega in pregledovanje, če je isto še v rabljivem stanju. Svojo vrsto naj postavi k orodju tako, da vidi vsak telovadec vsakogar, ki vadi na orodju. Za red in mir, sploh za vso disciplino, je odgovoren on sam; nihče ne sme iz vrste brez njegovega dovoljenja. Najvažnejše delo njegovo v telovadni uri je pač to, da predtelovadi, kaže, popravlja in pomaga. Vsaka vaja, ki jo napravi on, naj bo vzorna. Strumno k orodju, strumno od orodja, naj bo vodilno geslo najprej vsakega predtelovadca, potem se bo šele lahko zahtevalo to tudi od telovadcev. Skrbeti mora zato, da vsak telovadec dela in poskuša vsako pokazano vajo. Kratka beseda v pohvalo deluje močno navduševalno; vsak migljaj k storjeni napaki vpliva pobiljševalno. Samo nikedar preveč zabavljati in nezadovoljnega se kazati! Pri prostovoljno prevzetih dolžnostih, kakršne so ravno pri telovadbi, vpliva zabavljanje in kričanje jako škodljivo; resni, prijazni opomini naj se navajajo pri preobilih pomotah, surovo postopanje bodi pa kar najstrožje prepovedano.

Gotovo predtelovadec ne bo popolnoma nič trpel na ugledu, če pokaže posebej prednosti pri izvajanju vaje. Vedno pa naj bo predtelovadcu jasno, da niso v to postavljeni k vrsti, da bi istej prednašali cela predavanja, ampak v to, da ž njimi telovadijo. Mnogo govorjenja tudi nič ne pomaga, mnogokrat celo vpliva dolgočasno, in zamori veselje do telovadbe.

Predno se pokaže vaja, se pač lahko razloži v posamezne dele, ki naj se lepo po teh-

dela k telovadbi. Kmalu je bila vsa vas velika telovadnica, pred vsako hišo si opazil drog, okoli katerega je bilo vedno par mladičev, ki so poskušali svoje še ne utrjene mišice. S posebnim veseljem smo pa obiskovali našo pravo telovadnico. Majhen zelen travnik je bil to. Strop je bilo sinje nebo, ki je lesketalo v neštivilnih zvezdicah. Telovadili smo namreč zvečer.

Skromno je bila opremljena naša telovadnica, toda za prvo silo je že bila. Na enem koncu travnika smo postavili drog, katerega smo kupili za par kronc pri trgovcu. Tudi bradlja ni vzbujala pozornosti, kajti bila je prav domačega izdelka, a vkljub temu še dosti pripravna in primerna. Zaletno desko smo napravili sami in dva pokončna droga, ki sta služila pri skoku v višino. Tega zadnjega orodja smo se tudi najbolj veselili, ker tu smo se lahko pokazali, da kaj znamo, dočim tega na drogu in bradlji nismo mogli.

Toda vsak začetek je težak. Veliko jih je obupalo in opustili so telovadbo. Tudi meni so

včasih prihajale take misli, toda krepka volja in zaupanje v svojo moč je premagalo vse. S pogumom v srcu sem se lotil telovadbe in res, ni bil brez uspeha. Polagoma sem se privadil preprostim vajam. Toda prišel je zame in še nekatere druge tovariše svečani trenutek. Bilo je nekega popoldan. K telovadbi je prišel tudi načelnik višje vrste. Vsi smo napenjali svoje moči, vsak je hotel biti prvi, nikdo zadnji. Pokazati smo hoteli, da tudi mi, čeravno v drugi vrsti, nekaj znamo. Z zanimanjem in veseljem nas je opazoval načelnik. Očividno se je veselil napredka. Toda, ali je samo zato prišel? Ne. Na koncu telovadne ure je poklical voditelj nekaj fantov iz vrste in med temi sem bil tudi jaz. Naznanil nam je, da od sedaj ne bomo več telovadili v drugi vrsti, ampak pri višjem oddelku. Veselja smo poskakovali, ko smo se vračali domov. Bolj smo bili tega veseli kakor ne vem kaj. S kako nestrpnostjo smo pričakovali prihodnje ure! Oh, da bi vendar že prišel oni dan, ona ura!

(Dalje.)

ničnih izrazih imenujejo; po izvršeni vaji naj se pa priklopijo prejšnjemu kratka pojasnila k vaji.

Največkrat pa niti tega ni potreba in je bolje, da se opusti, kajti če ne, se zgodi, da se več govori, kot telovadi. Mnogi se tudi za to ne zanimajo; tisti telovadci pa, ki jim je mnogo do tega, naj pa med prosto telovadbo poprašajo vaditelja o tem in onem. Kratke opazke se pač dovolijo in so tudi dostikrat na mestu in potrebne; le ne celi dolgi govori!

Vsak predtelovadec pazi tudi na to, da se vsaka vaja, ki se dela lahko v desno in levo, v resnici na obe strani vadi. „Bodimo vedno proti enostranskim vajam. V levo, v desno so pogoji, od katerih ne smemo nobenega nikoli zavreči.

Glavna naloga predtelovadca je pa pomoč pri telovadbi. To razdelimo lahko v dva dela: 1. kot asistenca (asistiranje), da telovadca ujame, ako se mu vaja ponesreči in ga s tem obvarujemo pred padcem, ki je lahko mnogokrat za telovadca usoden, in 2. podpora slabejšim, boječnejšim telovadcem, do doženo energično in koristno ogibo (omehčanje) svojih teles, oziroma posameznih delov telesa. Predtelovadec mora telovadca ščititi pred nesrečo, ali pa mu pri vaji pomagati. Druga vrsta pomaganja naj se pa le redko uporablja. Toliko bolj naj pa upošteva vsak predtelovadec prvi način pomaganja, da se ne dogodi kaka nezgoda. Nobena stvar ne prinaša društvu toliko pogube kot ravno večkratne nesreče. Da je potrebno v tem oziru največ pozornosti obračati na začetnike pri telovadbi, je pač samo ob sebi umevno. Če bi se pa kljub vsej previdnosti zgodila kaka nesreča, naj bi bil pa vedno eden navzoč, da je pripravljen za vsak slučaj podati ponesrečencu prvo pomoč, dokler ne pride zdravnik. Lepo bi bilo, ako bi se mogli nekateri predtelovadci tudi v tej stroki nekoliko izvežbati. Če tega znanja ne potrebujejo ravno v telovadnici, se lahko dogodi, da jim to dobro služi zunaj telovadnice; kajti nešteto se dobi prilika pri raznih nesrečah na ta način pomagati. In s tem bi vaditelj. zbor pridobil sebi in celemu društvu ugled in spoštovanje.

Koncu vaje naj skrbe vaditelji, da se orodje pospravi na svoja mesta, naj ga preizkusi, in če je kaj poškodovano, to takoj na pristojnem mestu naznanijo.

A. Jeločnik.

PLEZANJE.

P. K.

Navadili smo se plezanja po palicah. Lepo pa je tudi videti plezanje po dveh drogovi naenkrat. Marsikdo, ki tega plezanja še ni videl, si bo mislil, da je to skoro nemogoče, a je.

Drogova morata biti oddaljena drug od drugega dober meter, širša vsled šibenja ne smeta biti. Postavimo se med drogova. Vzpni se med drogovi ter jih primimo kolikor mogoče visoko, torej z desno roko oni drog, ki je na naši desni strani, z levo roko onega, ki je na naši levi strani. Potegnimo se z rokami do

skrčene vese, noge razkoračimo ter se oprimo ob drogova, tako da pride drog nad stopalo, s kolenom pa odrinemo drog od sebe. To se mora zgoditi z obema nogama naenkrat. Pritisk z nogama mora biti tolik, da se lahko obdržimo samo z nogami, ne da bi se morali držati z rokami. Ko se torej držimo samo z nogami kvisku, se vzpni z rokami še više ob drogovi, noge premaknemo v skrčeni vesi tudi naprej.

To se ponavlja toliko časa, da se pripleza do vrha. Tako plezanje ni težko in je vseeno lepo in krepilno. Naj omenim še en način plezanja, in sicer plezanje brez oklepa nog. Bratom, ki imajo močne pritezne mišice, bo plezanje prava igra. Pleza se namreč samo s tem, da se samo z rokama pripleza do vrha ter se tudi seveda brez oklepa nog spušča nizdol.

Plezanje priporočamo sploh vsem bratom telovadcem, da dobe lepe mišičaste roke in prsa.

KREPITEV Z ROČKAMI.

P. K.

V marsikaterem bratskem odseku imaš na razpolago vzdigovalne ročke. Te so po teži lepo razvrščene od lahkih do precej težkih. Če se pa hoče kdo okrepiti, mora začeti z vzdigovanjem lahkih roček; s temi bomo tudi začeli.

Vzemimo ročko, ki tehta 5 kg — to ni posebna teža za eno roko — torej v vsako roko 5 kg, skupno 10 kg. Vlezimo se na tla, na hrbet, kot bi stali v pozoru, noge skupaj, roke stegnjene ob životu. Vzdiguje ročki do predročnja, torej tu, ko ležimo, mislim to tako, da stoje roke navpično gori — in nazaj. Ponovimo to vajo 20krat, potem odmor. Te vaje so priporočljive za mišice v ramah.

Druga vaja naj bi bila v ležanju odročanje in iz tega v predročanje in obratno. Tudi to vajo ponovimo 20krat. S to vajo si utrdimo in lepo razvijemo mišice v prsih.

Tretja vaja naj bo ta-le: Roki na prsi, suvanje v predročanje, odročanje in uzročanje. Utrdimo si odtezne mišice, ki so na zunanji strani rok.

Dovolj teh. Ko se privadimo teži 5 kg, vzemimo težje ročke ter ponavljamo te vaje, ki se lahko vežejo, in sicer prvo in drugo zaporedoma ter zopet od začetka, ali vse tri po enkrat in zopet od začetka.

Kjer imajo težje ročke, recimo po 50 ali 60 kg in še več, te se seveda stoje vzdigujejo v uzročanje. Zelo krepilno je za celo telo, če vzdiguje težje ročke tako, da ročke samo poberemo ter se postavimo v vzpetno stoji ter z ročko delamo predklone, ne da bi jo postavili v predklonu na tla. Pri te vaji se posebno krepi mišičevje v hrbtu.

Opozarjam vse brate, ki bodo vzdigovali ročke, naj imajo vedno skupaj noge in zaprta usta, sicer se kaj lahko dobi kilo.

Razširjajte - - -

- priporočajte -

- - agitirajte za

„MLADOST“

Naša pesen.

Somišljenik Orel nam je poslal sledečo pesen:

I.

Ubogi kmečki smo trpini,
Nasprotniki pa bogatini,
Pred Bogom strah poznamo
In mirno vest imamo,
Nikomur se ne vdamo!
Grozi naj vihra, tuli piš,
Zastava k zmagi nam je križ!

II.

Z duhovni svojimi edini.
Udani svete cerkve sini,
Stojimo vedno sred' viharja,
Za „vero, dom, cesarja“,
Naj tudi strela vdarja.
Grozi naj vihra, tuli piš,
Zastava k zmagi nam je križ!

III.

Mogočna je že naša četa,
Nerazrušljiva zveza sveta,
Saj z nami je resnica.
Z ljubeznijo pravica
Nam v boju je vodnica.
Grozi naj vihra, tuli piš,
Zastava k zmagi nam je križ!

IV.

Ves trud nasprotnikov je prazen,
Nikdar ne spravi nas narazen.
Mladost krščanska vstaja,
Roke si skup podaja
Nikdar se ne omaja.
Grozi naj vihra, tuli piš,
Zastava k zmagi nam je križ!

V.

Ponosno dvignimo zastavo
Resnici v čast in Bogu v slavo!
Najsilnejši vihar
Ne zruši nas nikdar,
Če vera je naš var.
Grozi naj vihra, tuli piš,
Zastava k zmagi nam je križ!

VI.

Ko pride čas sovražnega viharja,
Če tudi blisk in grom in strela vdarja,
Hitimo vsi na delo zmagovito,
Naj le sovrag zaganja se srdito,
Edini moč imamo silovito.
Grozi naj vihra, tuli piš,
Zastava k zmagi nam je križ!

VII.

Prišla, prišla bo zlata zmaga,
Z njo pravo nam, sloboda draga:
V to hočemo živeti,
V to hočemo trpeti,
In če je treba mreti!
Grozi naj vihra, tuli piš,
Zastava k zmagi nam je križ!

Okrožja.

Idrija.

Seja se vršila v Idriji dne 26. septembra t. l.
Prebero se vzorna pravila za naraščaj, katera se pošljejo še v pretres vsem v okrožje spadajočim odsekom.

Pozneje se predlože v odobrenje predsedstvu Z. O. Sprejme se predlog, da se naprosi Z. O., da uvede mesto pozdrava „Na zdar“, kak drug, primeren pozdrav. Debatira se o vprašanji, ali more biti kdo podporni član odseka, ki ni član izobraževalnega društva. Glede te točke so bila mnenja zelo različna, zato se predloži na dnevni red prihodnje seje.

Odseki.

Komenda.

„Nabor“.

V zadnjem dopisu smo obljubili poročati o uspehu nabora v našem odseku, ki smo ga priredili 3. oktobra t. l. Obnesel se je nad vse pričakovanje dobro. Zbralo se je lepo število mož in fantov, ki so hoteli nas Orle od blizu poznati. Ko je tamburaški zbor pokazal, da se ni zastonj učil, nastopil je brat Orel z novo deklamacijo „Naša pesem“, ki nam jo je zložil mladi prijatelj iz Železnikov: žel je burno pohvalo pri fantih. V obširnem govoru je nato predsednik Orlov razkladal veliko važnost telovadnih odsekov za fante ter razpršil razne ugovore in pomisleke od starišev in starejših ljudi. Navduševal je fante za pristop v najlepšo organizacijo, ki ponuja fantu vse, kar želi nepokvarjeno mladeniško srce: tu ima najboljšo družino, ima zabave dovolj, pokaže lahko svojo moč in najde priliko, da se izobrazuje. — Lepe besede je nato spregovoril še načelnik Orlov, ki je povdarjal, da se mali slovenski narod sam ubija v zaduhlih gostilniških beznicah s pijančevanjem in drugimi nerodnostmi, medtem pa tujec, ki treznejše živi, ugrablja kos za kosom naše zemlje. Tako ne sme dalje. Telovadni odsek mora biti trdnjava proti zakotnim gostilnam, ki duševno in telesno uničujejo slovenske fante. Burno ploskanje je pričalo, da so bile besede vsem govorne iz srca. Vspeh je bil ta, da se je 20 novih bratov takoj priglasilo, poleg tega še 12 mož podpornikov.

Z novim ognjem gremo sedaj na delo za lepimi cilji. ki se nam bodo uresničili čedalje bolj, ker hočemo zidati na večnomladih načelih krščanskih, moči pa si bomo poiskali v skupnem obhajilu pri mizi gospodovi, kot smo to sklenili.

Začasno smo zgubili dva brata, šla sta med vojake, eden teh za tri leta; od zadnjega smo se težko ločili, bil je vsem priljubljen; solza nam je zaiskrila v očeh, ko je vsakemu segal v roko za slovo, tedaj smo šele prav živo začutili, kako nežne prijateljske vezi oklepajo mlada srca bratov telovadcev; nikdar se ne dajo uničiti. — K sklepu moramo poročati še o naši igri „Za pravdo in srce“, ki je nepričakovano dobro uspela; mnogobrojnimi gledalcem je zelo ugajala, odseku pa je donesla znaten prispevek k stroškom za novo telovadno orodje. S pogumom in veseljem v srcu gledamo v bodočnost, saj se dobro organizirani borimo za našo pravdo: za vero in dom! Na zdar!

Kranj.

Prepotrebni Orel je torej ustanovljen. Zasnoval se je 29. avgusta t. l. na pripravljalnem občnem zboru, na katerem je govoril brat Podlesnik. Vneta beseda vrlega govornika je nasla pripravna srca.

Dne 12. septembra se je že vršil občni zbor in izvolil sedem članov, kateri so se v seji dne 17. septembra konstituirali in izvolili predsednikom pomočnika Franca Bohinc. Načelnik-vaditelj je g. Janko Puhar, izvrstna moč, ki si mogočo prizadeva, da bi dobro izuril domači odsek, obenem pa požvil tudi sosedne v Senčurju in Šmartnem.

Orodja imamo tudi že nekaj, fin drog, močno in pripravno bradljo in pa skok. Imamo tudi več roček in p. lic. Vse to nam je omislilo izobraževalno društvo „Kranj“, čegar član je odsek. Omenjam še, da se je v odborovi seji sklenilo, da mora vsak član biti naročen na „Mladost“. Toliko za danes. Na zdar!

Kamnagorica.

Občni zbor.

26. septembra se je vršil pri nas občni zbor, ki se ga je precejšnje število fantov udeležilo. Pozdravi jih predsednik Mikelj ter razloži kratko, kaj hočemo od bratov telovadcev in kaj hočemo z naraščanjem in kaj nadalje zahtevamo od staršev naraščaja. Le žal, da je še mnogo takih, ki nas nočejo v svojo lastno korist ubogati in poslušati. Pri občnem zboru sta bila navzoča tudi domači g. župnik in pa g. pl. Adolf Kapus, župan, ki društvu stoji na strani kot krepka podpiratelj. Takoj prosi za besedo brat Jernej Hafner iz Kroke. V jako lepih besedah navdušuje fante k resnemu delu: z vztrajnostjo in pogumom se premaga vse, kar se nam zdi težko. Zato je pa predavatelj živo dokazal, kako si mora človek uravnati svojo voljo da se more povzpeti do zmage.

Brat načelnik Arh poroča o telovadbi. Prvo leto smo imeli marsikaj pretrpeti, večkrat bi bili radi telovadili, pa nismo vedeli kje. Sedaj pa telovadimo redno vsak teden dvakrat v sredo in pa v soboto zvečer ob 7. uri v jako lepih prostorih, katere nam je dovolil g. župan kot oskrbnik teh prostorov. Imamo že tudi precej orodja, bradljo, blazino; ročke dobimo v kratkem in tudi drog imamo za silo, tako da se lahko v vsem urimo, le da se je treba redno udeleževati vaj. Naraščaj pa telovadi v nedeljo dopoldan, popoldan ima pa kako predavanje, potrebno za naraščaj. Brat blagajnik I. Režek nam poda jako zanimivo poročilo — ta je imel pa hude boje z blagajno. Dohodkov smo imeli K 348.74, stroškov K 538.29, primanjkljaj K 189.55. Te številke nam kažejo, da bomo morali še pridno delati. Največ si opomremo s predstavami; zato pa le urno na delo, kakor tudi še nekoliko k podpornim članom.

Br. tajnik Fr. Šlibar nam poroča od odborovih sej, ki jih je bilo 16, z jako bogato vsebino. Število članov je rednih 16, podpornih 12, naraščaja pa 30. Tajnik priporoča vsem, naj pridno berejo vsi člani „Mladost“ in naj tudi pridno agitirajo zanj, da jo berejo tudi drugi, ne samo člani ali pa še ti ne vsi. Zato se sklene, naj bo gotovo vsak član, redni in podporni, naročen na „Mladost“. Potem preidemo k volitvam. Volilo se je po listkih. Izvoljeni so sledeči: Matija Mikec, predsednik. Valentin Arh, načelnik. Ivan Režek, blagajnik. Franc Šlibar, tajnik. Rok Bohinc, Valentin Tomaževič, Franc Šparovec, odborniki. Prvi dan po občnem zboru je bila pa odborova seja, pri kateri sta bila izvoljena za predtelovadca Franc Šparovec in Ivan Režek. Na zdar!

Jesenice.

Javna telovadba — Slovo — Zimsko delo.

Že dolgo časa se nismo nič oglašili z Jesenic. Pa ne zato, kakor da bi ne bili delali, ampak zato, ker je delo v poletnih mesecih večinoma pri vseh odsekih enako: sodelovanje pri raznih javnih prireditvah, izletih i. t. d.

V nedeljo, dne 3. oktobra smo priredili v slovo načelniku br. Maksu Žen, podnačelniku br. Jan. Brtoncelj in dvema drugima, ki izmed telovadcev odhajajo v vojske, javno telovadbo in poslovljni večer. Javna telovadba se je vršila popoldne ob 4. uri na dvorišču „Konsumnega društva“. Prihitali so k nji tudi drugi odseki, kakor: Breznica, Kamna gorica, Koroška Bela, Radovljica, Št. Jakob v Rožu in Št. Vid nad Ljubljano. Sodelovali so bratje iz Koroške Bele in Radovljice. Na sporedu je bilo: Proste vaje članstva, skupina. Nastop naraščaja: Proste vaje s praporci, orodna telovadba in skupina. Orodna telovadba članov na drugo, bradlji in kozi. Nastop uzorne vrste. Javna telovadba je izborna izpadla v vsakem oziru; nekateri med telovadci so se naravnost odlikovali. Udeležba od strani občinstva je bila častna. — Poslovljni večer ob 8. uri v „Delavskem domu“ je pokazal, da ljudstvo odobruje naše delo. Prostorna dvorana je bila natlačena polna. V slovo odhajajočim je govoril predsednik društva in odseka br. Krivec. Govorili so če g. župnik Skubic in zastopnik odseka iz Št. Vida br. Jeločnik. Povdarjalo se je da bi vsi pri vojaki živeli po katoliških načelih, da bi napredovali in bili v čast „društvu“. Dosej so vsi brez izjeme, ki so izšli iz jeseniškega telovadnega odseka, pri vojakih avanzirali in vselej, kadar so prišli na dopust, se niso sramo-

vali „Delavskega doma“, ampak se radi pomudili med svojimi nekdanjimi brati. Javno telovadbo in poslovljni večer je posebno povzdignil društveni orkester, ki je z znano preciznostjo neutrudljivo sviral.

V zadnji seji smo izvolili za novega podnačelnika — načelnik se vrne čez dva meseca nazaj — br. Franca Brtoncelj. Za njegovega namestnika pa br. Al. Bregar. Določili so se tudi izobraževalni večeri ob ponedeljkih zvečer in poduk v petju. Sklenilo se je, da se to zimo priredi mladeniški tečaj. Fantje se z vso vnemo pripravljajo na igro „Repoštev“. Tako mislimo tudi letošnjo simo med trudom in razvedrilom, med veseljem in resnim delom preživeti in v veuac svojega delovanja vplesti nov list boja in zmage. Na zdar!

Vipava.

Oglašamo se zopet. Štirje boljše telovadci so slekli obleko Orla in oblekli vojaško. Seveda smo ponosni, da imamo štiri vojake. Prav prirčno smo so od njih poslovlili. V zadnji seji smo izdelali načrt za zimsko sezono po zgledu šentviškega odseka. Glavno je to, da bomo vpeljali vsako drugo sredo v mesecu obligatne izobr. večere. Pri istih skušali bodo fantje samostojno nastopati kot govorniki; pretresali bomo krasne uvodne članke naše „Mladosti“. Priredili bomo dve veselici in skušali dobiti podporne članke. Veselimo se novih bratov iz Ustji pri Ajdovščini. Dne 3. oktobra so ustanovili telovadni odsek, ki šteje 12 članov, ki že jako marljivo telovadijo! Vemo, da bodo imeli novi bratje mnogo težav, ker je občina liberalna. Bratje! nevstrašeno in previdno naprej! Na zdar!

Hotedršica.

V nedeljo 10. oktobra je obhajal tukajšnji „Orle“ obletnico svojega obstoja.

Veder prijazni jesenski dan se je prebudil v plapolajočih zastavah in kipela je za njega nam vsem zahvala proti nebu.

Čas je hitel.

Okrog 10. ure zjutraj je v lepem redu korakala četa 40 hotenskih in nekaj logaških Orlov proti cerkvi, kjer so prisostovali pri slovesni sveti maši in med službo božjo so pristopili vsi tukajšnji Orli k mizi angelski. Oči poštenih ljudi se se porosile in obraz se jim je zjasnil ob tem prizoru. Hudobneži so se pa ironično posmehovali, iz umazanij ust so se kadile bogokletne besede, iz temnih, sovražnih oči so se valili strupeni pogledi; še celo v božjem hramu niso mogli premagovati svoje sirovosti. Žvižganje se je čulo in nekdo je zavpil pred cerkvijo: „Danes mora bit' še pet Čukov mrtvih!“

Za popoldan so si Orli preskrbeli malo zabave. Na bogatem dnevnem redu je bila deklamacija „Bratom Orlom“, dve pevski točki „Naše gore“ in „Na dan!“, govor načelnika, ki je pojasnil v jedrnatih besedah potrebo Orla in prisegel, da hočejo vedno hoditi po začrtani poti krščanstva do prave sreče in svobode. Potem je bila igra „Dr. Veznal in njegov sluga Štipko Tiček.“ Vsi gledalci so odhajali z zadovoljnim, veselim srcem in trdnim sklepom, da obiščejo in podpirajo Orla še za naprej. Naše Orle so počastili, kar je že nekaj omenjenega, okrog 20 mladeničev iz Logatca in 4 bratje s Črnega vrha.

Ko so se pa zvečer logaški bratje vračali domov, so jih tolovajsko napadli hotenski liberalci. Od divje zalege so frčali kamni kakor dež. Zadeti so bili trije Orli, en hotenski in dva logaška. Tolovajskih liberalcev niso mogli dobiti v roke, ker je bila noč zelo temna.

Tak je torej naraščaj bivšega tukajšnjega učitelja J. Garvasa, ki je sedaj na C. M. šoli v Korminu, katerim prebivalcem izražamo sočutje. Tako vzgojuje visoka šola podivranosti „Čitalnica“, ki je ustanovljena po iur. Semrlu od dr. Krauta. Le tako naprej! Poginete kmalu v blatu sirovosti!

Št. Ferjan.

Zadnjič smo napravili telovadci izlet na Dobrovo v zapadnih Brich. Udeležilo se nas ga je 31 v kroju in 10 drugih. Kamor smo prišli, smo bili z veseljem pozdravljeni

in sprejeti, tako na Kojsem, v Sv. Martinu, v Biljanah, na Dobrovi in v Medani. Ko smo prikorakali v Biljane, smo šli najprej v cerkev k blagoslovu, nato pa v grajsčino, ki nam jo je ondotni g. grof dovolil si ogledati. Videli smo znamenite umetnine in starine v muzeju in tem potom preblagorodnega g. grofa lepo zahvaljujemo, da je bil tako prijazen.

V zapadnih brdih so fantje uljudni. Njih obnašanje je takoj pokazalo, da se izobražujejo v krščanskih društvih. Najlepše je bilo v Medani, kjer smo pri cerkveniku se nekoliko pomudili in zapeli par pesmi. Navdušeno je ljudstvo vsklikalo „Živio!“

Nazaj smo korakali skozi Vipolže, dolnje in gornje Cerovo. V Gornjem Cerovem nas je zmerjalo nekaj neolikancev in celo začeli kamenje metati, ki pa ni napravilo nobene škode.

Fantom v zapadnih Bricih kličemo krepak Nazdar!

Ježica.

Poletno delo — zimsko delo.

Tukaj na Ježici je mlad Orel, a priden kakor čebela. Komaj si, brat urednik, ustanovil naš odsek, že je pohitel v prijazni Kamnik, in tam videl armado slovenskih mladeničev na vzornem telovadišču svojega sovrstnika, vrlega telovadca. A ne samo v Kamniku, tudi pri raznih okrožnih prireditvah je pridno sodeloval; zastopan je bil tudi na Brezjah.

Sedaj pa, ko so naše zunanje prireditve minule, ko ne bo mogoča telovadba in v zimskem času, ko ima naš fant čas, smo si napravili vzoren načrt, katerega bomo kolikor mogoče skušali izpeljati. Omenjam, da je skoro enak šentvidskemu načrtu in za naše razmere precej težko izvedljiv.

Omeniti moram, da sta se tukaj ustanovili dve različni, nam nasprotni mladinski društvi, kar priča, da naš odsek pridno deluje. Saj kjer ni nasprotnika, tudi ni društvenega življenja.

Tudi v gmotnem oziru napredujemo. Število podpornih članov in članic se je dokaj pomnožilo; vrli dobrotnik gospod Brosch pa je odseku daroval 40 K. Hvala mu tisočkrat!

Kakor spredaj označeno, naš odsek ne spi, ampak bdi in tega se boje naši nasprotniki, ki v največjem strahu postavljajo proti nam vsa svoja sredstva, da bi nas uničili. Pripustimo jim to veselje. Orel se bo dvigal po začrtani poti vkljub temu vedno višje in višje. Na zdar!

Košana.

Skromno, a sigurno.

Kajne, misli si brat urednik, da smo Orli v Košani že zaspali, ker ni bilo od našega odseka že dolgo nič poročila? Naš Orel v kljub vsakovrstnim zaprekam še vedno, a tiho in bolj skromno deluje, ker so naši Orli sinovi revnih staršev. Žalibog da so naše vrste tako redke, ker premnogi fantje menijo, da ni druge zabave, kakor liter in pa ples.

Saj smo tudi mi kmečki sinovi, ali mladenič je potreben dvojne telovadbe, telesne in pa duševne. — Tudi za telovadbo nam gre težko, ker nam primanjkuje zato potrebnega prostora. Po zimi smo telovadili v lokalih kaplanije, a sedaj na istem dvorišču. — Članov telovadcev nas je 20 in smo se pridno vadili za javni nastop, ki je bil dne 26. septembra v Šmihelu na Krasu. Potem šteje odsek tudi 15 članov naraščaja. — Izleta v Vipavo se nas je udeležilo 20 in dva na konjih.

Prvi javni nastop smo priredili dne 27. junija z naraščajem. Bil je prav lep; nastopilo je 20 telovadcev in 15 naraščaja na drugo in izvajali so prav lepe vaje.

Dne 3. julija smo imeli skupne sveto obhajilo. Na svetega R. T. dan smo nastopili v kroju kot častna straža pred in za svetim R. T. — Pri sprejemu prevzvišenega gospoda knezoškofa smo bili tudi zastopani. — S težkim srcem smo se poslavljali od br. načelnika Štefana Biščaka, ki je odšel v orglarsko šolo v Ljubljano.

Tedaj bratje Orli, pogumno in vztrajno naprej po začrtani poti do še višjih ciljev! Nazdar!

Mekinje.

Naša rast — nasprotniki.

Naš Orel veselo raste! Šteje že 66 članov. Vadij jih hodi kamniški načelnik gospod Kladnik. Hvala njemu, kakor tudi okrožnemu predsedniku gospodu Maierju za njun požrtvovalen trud pri naših začetnih težavah. Na vadijski tečaj bodo šli — tako upamo — štirje.

Komaj smo razprostrli svoja krila, že nas je neotesano napadel „Gorenjec“. Dopisniku iz bližnjega mesta je v želodcu naša „Marijina družba“, ne dopade mu naš občinski odbor, ne č. g. župnik; najbolj zopern mu je pa novi Orel, kar znači da smo pravo zadeli, ker smo ga ustanovili. Ako se obregne tudi ob našega načelnika brata Niko Loboda, mu povemo, da ga vsi visoko cenimo, ker tako vstrajno in požrtvovalno med nami deluje in to iz ljubezni do stvari, ne pa radi dobička; sebičneže naj gre dopisnik iskat med svoje vrste, ne pa med naše vrle može in mladeniče, ki radi žrtvujejo čas in trud za blage, vzvišene namene — v korist ljudstvu. Ako pa trdi dopisnik, „da so Mekinje prvo pribežališče vsega klerikalstva v celem kamniškem okraju“, je to za nas časten poklon ter se mu zahvalimo zanj. Skrbeli bomo pa, da bo dopisnik vedno bolj nezadovoljen z nami. Šli bomo po začrtani poti, kljub nasprotstvu, naprej krepko, vstrajno in navstrašeno!

Gomilsko.

Znanemu dopisniku, ki v „Narodnem Listu“ smeši naš mladeniški shod in nas, odgovarjamo kratko, kaj nas briga, če osel riga! Če se gospod dopisnik šteje med akademično-izobražene, ga pomilujemo tembolj. Saj tudi tisti osel, ki ga je naučil Pavliha i — a, ni bil nič pametnejši od drugih.

Šentjur ob J. Ž.

Nov odsek.

Dne 29. avgusta 1909 se je vršil pri nas u Št. Jurju ob juž. žel. ustanovni shod za pododsek našega kat. bral. društva, za „Orla“. Na ustanovnem shodu je bilo zbranih nad 100 mladeničev. Po kratkem nagovoru, katerega je imel mladenič Žličar podeli besedo g. Hočevanju iz Ljubljane, kateri govori o koristi telovadbe in navduši fante za „Orla“. Govori nadalje vseučilišnik Ogrizek o telovadni organizaciji in o njenem pomenu, nazadnje govori č. g. Ferd. Žgank o potrebi takšne združbe. Pristopilo je 32 fantov in 6 podpornih članov. Kakor vse kaže, bo naš Orel štel kmalu do 60 rednih članov, Na zdar!

Št. Jurij ob Taboru.

Poslušajte Orli, kako zna lagati samo „Narodni List“ v Celju! Piše namreč: Šentjurska čukarija je obrodila sad takoj pri prvem ponočnem izletu. Ti temo ljubeči ptiči Drča, Rancigaj in drugi so pokazali svojo čukarsko telovadno spretnost in zmožnost fantom iz Prekope in Čepelj. Ranili so štiri nečuke i t. d. Tako nesramno lažejo o vas šentjurski liberalci! Saj vendar niti omenjena dva fanta niti drugi pretepači niso iz naše srede, ampak vsi so pristni liberalci, ki odobrujejo vsako nasilstvo. Vi Orli pa bodite ponosni na to, da liberalna golazen izliva svoj strup na vas, še bolj se oklenite svojega telovadnega odseka!

Šturije.

Od nas pa se še nič ni bralo v „Mladosti“, to pa zato, ker je naš odsek še mlad in še nima poguma stopati z drugimi starejšimi odseki. Odkar smo ustanovili telovadni odsek, je začelo pri nas zares novo življenje. Telovadcev nas je do sedaj 18. V odbor so bili izvoljeni: br. župnik, predsednik; br. Fr. Marc, tajnik; br. Fegič, blagajnik; br. Lokar in br. Breclj, odbornika; br. Jož. Breclj, načelnik in br. Fr. Batagelj, podnačelnik.

Za sedaj smo si naročili drog. Nesmemo pozabiti na vrle brate Vipavce, ker nas hodijo s požrtvovalnostjo učiti; naj jim bo vsa srčna zahvala! Sedaj se kmalu poslovijo od nas br. načelnik. Kličemo mu iz osemnasterih src krepak „Na zdar!“

Katoliška Bukvarna

== v Ljubljani ==

priporoča

popolno založo slovenskih knjig, muzikalij itd.

in določje popoln

imenik knjig in muzikalij vsakemu na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Za **društveno porabo** omenjamo še posebej:

Blagajniška, tajniška in knjižničarjeva knjiga vsaka vezana po	K 8:50
Pravila za katol. slovenska izobraževalna in podobna društva, ki mesečno pobjejo prispevek svojih članov lega	> —80
Glavna knjiga za »Čebelice« vezana	> 9:—
Blagajnikova knjiga za »Čebelice«	> 4:90
Hranilna knjižica za »Čebelice« 100 izvodov	> 8:—
Mesečni zaključek za »Čebelice« lega	> —60
Statistika za telovadne odseke vsaka knjižica	> —80
Stroj A., društveni govornik I. zvezek	> 3:—
Podlesnik I., Knjigovodstvo I. del. Knjigovodstvo za društva, »Čebelice«, mladenci in gospodarje vezano	> 3:20
Podlesnik I., Knjigovodstvo II. del vez.	> 6:90

Zahtevajte natančne imenike.

Priporoča se manufakturna trgovina

== **Janko Češnik** ==

(pri Češniku)

Ling. ul. Ljubljana Strit. ul.

Velika zaloga raznovrstnega črnega, kakor modnega blaga za moške obleke, površnike, zimske sukne itd.

Postrežba strogo pošena. — Gene najnižje.

Manufakturna trgovina

Fr. Regorschek

Stritarjeve ulice št. 3.

Ustanovljeno 1867.

Ima v zalogi blago za telovadne srajce in žnore za surke; priporoča tudi slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo sukna, platna in manufakturnega blaga. !!

Na vseh razstavah najvišje odlikovana tvrdka!

je uredila celotno več 100 telovadnic.

Edina češka tovarna za vzorno telovadno orodje, na !! stroje in benzinmotor. !!

Br. Vindyš & spol. na Smihovem

:: (Praga). ::

Priporoča se sl. telovadnim odsekom in šolam za popolno in vzorno urejevanje telovadnic, kakor tudi za izdelbo močnega in elegantnega telovadskega orodja po priznanem sistemu. Uredi domače telovadnice, izdeluje orodje za športne igre, različne novosti, bradlje, konje, koze in drugo težje premično telovadsko orodje s patentiranimi originalnimi napravami za lahko in hitro premikanje in prenašanje orodja, patentirane lestvice z železno konstrukcijo, prirejeno za pomikanje z varnim patentiranim ustavljenjem v poljubni višini in legi.

Poprave in prenašanja se hitro in po ceni izvršijo. Sploh so cene zmerne.

Plačilne pogodbe po dogovoru. Ceniki in proračuni brezplačno in franko.

Trgovina

IVAN PODLESNIK ml.

Stari trg 10. -- LJUBLJANA -- Stari trg 10.

ima v zalogi sledeče telovadske potrebšćine

čepice s peresi, telovadne

hlače, srajce in čevlje, - - -

pasove za uniforme, znake.

Priporoča tudi svojo bogato

zalogo klobukov in čevljev.

Svoji k svojim!